

VIDAS VALSKYS

Lietuvos kariuomenės Mokymo ir doktrinų valdyba
Valstybinė lietuvių kalbos komisija

ORCID id: [orcid.org./0009-0000-9983-0634](https://orcid.org/0009-0000-9983-0634)

Mokslinių tyrimų kryptys: terminologija, sintaksė, kalbos politika.

DOI: doi.org/10.35321/all89-15

Ramunė Vaskelaitė
**MAKROEKONOMIKOS
TERMINIJA: SINONIMIJOS
PRIEŽASTYS**

Vilnius: Lietuvių kalbos institutas, 2022, 136 p.

DOI doi.org/10.35321/e-pub.46.makroekonomikos-terminija

ISBN 978-609-411-332-1

2022 m. Lietuvių kalbos institute išleista elektroninė Ramunės Vaskelaitės mokslo studija *Makroekonomikos terminija: sinonimijos priežastys* – dar vienas išsamus terminų sinonimijos tyrimas, kurį būtų galima laikyti ankstesnių šios studijos autorės kitų sričių (pvz., astrologijos (Vaskelaitė 2021)) panašaus pobūdžio ir tematikos tyrimų tąsa ir sykiu nauju žvilgsniu į makroekonomikos terminiją ir jos vartoseną mokomuosiuose leidiniuose – aukštųjų mokyklų vadovėliuose. Nemenkos apimties (136 p.) mokslo studija – išties aktualus leidinys, nes leidžia ne tik pagvilinti kalbamosios srities terminų sinonimijos priežastis, bet ir paliesti kai kuriuos kitus makroekonomikos terminijos vartojimo aspektus, panagrinti kai kurias bendrąsias terminų kūrimo, vartojimo, tarpusavio konkuravimo, diegimo problemas. Kaip rašoma leidinio Įvade, „[š]ia mokslo studija, kurioje susitelkiama į makroekonomikos terminus, tikimasi prisidėti prie palyginti negausių ekonomikos terminijos tyrimų ir jų spragą naikinti“ (10 p.). Kadangi vienu ypu daugybės aspektų aprėpti neįmanoma, autorės pasirinkta atidžiau patyrinti makroekonomikos terminų sinonimiją, kurią ištyrus ir apibendrinus galima gana patikimai spręsti ne tik „apie tiriamosios srities terminijos nusistovėjimą ar nenusistovėjimą“ (12 p.), bet ir iškelti kitus terminijos savitumus.

Mokslo studiją sudaro Pratarė, Įvadas, penki dėstomieji skyriai, Išvados, šaltinių ir literatūros sąrašai, Santrauka anglų kalba. Įvade apžvelgiama makroekonomikos (mokslo ir dėstomojo dalyko) genezė, radimosi priežastys, makroekonomikos objektas, šios srities lietuviškosios terminijos raida, iškeliamas ir pagrindžiamas sinonimijos kaip vieno iš terminijos tyrimo įrankių svarba. Aptariama ir sinonimijai labai gretima variantiškumo sąvoka, nurodomi šių sąvokų panašumai ir skirtumai, nagrinėjami nevienodo jų interpretavimo ir paplitimo Lietuvos ir kitų šalių terminologijos darbuose motyvai ir priežastys. Autorė, pripažindama šių sąvokų glaudų ryšį ir ribos tarp jų nebuvimo galimybę, vis dėlto renkasi minėtąją ribą brėžti ir požiūrio, kad sinonimiškumas ir variantiškumas nėra tapatūs dalykai, nuosekliai laikosi. Analizei pasirinkta dešimt per dvidešimtmetį (nuo 1997 m. iki 2017 m.) išleistų įvairių aukštųjų mokyklų makroekonomikos vadovėlių (ar ekonomikos vadovėlių dalių). Tokia imtis, regis, pakankama tyrimo objektui atskleisti ir išsamiai nagrinėti, pagrindiniams vartojimo ir tvarkybos polinkiams aptarti, sinonimijos priežastims nustatyti.

Mokslo studija parašyta aiškiai, pagavia kalba, teiginiai ir išvados formuluojami apdairiai ir preciziškai, pasitaikė vos vienas kitas pinklokas teiginys (pvz., „tos pačios sąvokos skirtingus angliškus pavadinimus minėjo kaip lietuviškų terminų sinonimijos priežastį“ (87 p.)). Šioks toks deguto šaukštas – nesužiūrėti korektūros riktai: *Švenčionienė* (turėtų būti *Švenčionienė*, 10 p.), *agreguota paklausa* ir *agreguota paklausa* (antruoju atveju turėtų būti *pasiūla*, 41 p.), *įvardijamas* (turėtų būti *įvardijimas*, 50 p.), *altenatyvius* (83 p.), *tipologiname* (85 p.) ir kt. Neapsižiūrėjimo padariniu galima būtų laikyti ir žodžio *vyriausybė* rašymą mažąja raide (literatūros sąrašė nurodant Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. lapkričio 6 d. nutarimą).

Kokybiškam tyrimui atlikti labai svarbu tinkama ir tiksli empirinės medžiagos atranka. Kadangi duomenys buvo imami ne iš terminų žodynų, o iš makroekonomikos vadovėlių, buvo labai svarbu, kad į tyrėjo akiratį patektų visi numatytuose vadovėliuose pavartoti makroekonomikos srities terminai, kad tarp jų nepakliūtų (ir dėl to tyrimo patikimumui galėtų atsiliepti) bendrieji, daugelyje mokslo sričių vartojami, ar kitų, ne mikroekonomikos, sričių terminai. Deramiems terminams atrinkti autorė iš esmės taikė du kriterijus: grafinio žymėjimo kriterijų (pvz., kai tiriamosios srities sąvoka tekste išskiriama pajuodintu šriftu) ir apibrėžties kriterijų (t. y. „makroekonomikos terminais laikyti makroekonomikos vadovėliuose apibrėžiamus terminus“ (20 p.)). Šie kriterijai, regis, yra geras pagrindas reikiamiems duomenims surinkti, o neaktualiems atsieti, tačiau vis dėlto visiškai nepanaikina galimybės tarp analizuosimų terminų pateksiant tokių, kurie nėra makroekonomikos terminai. Tai pripažįsta ir pati autorė, teigdama, kad „[n]ubrėžti labai tikslią ribą tarp makroekonomikos ir kitų ekonomikos šakų terminų šiuo darbu nesiekiamas, nes tai ne terminografinio pobūdžio

darbas, o ir terminų žodynuose tarp artimų mokslo šakų ar pošakių terminų labai griežtų ribų nebrėžiama“ (22 p.). Sykiu galima sutikti, kad „pagrindinių makroekonomikos terminų inventorių čia aptarsimi terminai turėtų perteikti“ (ten pat), todėl dėl tiriamosios medžiagos reprezentatyvumo didelių abejonių nekyla.

Antras studijos skyrius skiriamas makroekonomikos vadovėliuose pavartotų terminų sinonimų kiekybinei (iš dalies ir kokybinei) analizei. Iš viso vadovėliuose užfiksuotos 355 sinonimų eilutės, o sinonimų neturi 522 terminai. Toks santykis tarsi leistų daryti prielaidą, kad makroekonomikos terminija yra gana nusistovėjusi, tačiau, atsižvelgiant į tai, kad didelė dalis sinonimų neturinčių terminų vartojami tik viename kitame vadovėlyje, o 52 iš jų turi vienkiių ar kitokių variantų, galima daryti ir priešingą išvadą, „kad makroekonomikos vadovėliuose vartojama terminija ypač nenusistovėjusi“ (26 p.). Vis dėlto taip kategoriškai neteigiama, nes terminijos raidai sinonimijos požiūriu vertinti reikėtų didesnės nei 10 vadovėlių tyrimo imties. Be terminų (ne)nusistovėjimo nagrinėjamos ir kitos lietuvių bei užsienio terminologijos darbuose minimos terminų sinonimijos priežastys: mokslo kalbos raida, terminų tvarkyba ir norminimas, kalbų sąveika, stiliaus ar žanro įtaka ir kt. Kad nustatytų, „kiek viena ar kita priežastis lemia makroekonomikos vadovėliuose vartojamų terminų sinonimiją“ (29 p.), studijos autorė naudoja terminologijos darbuose gana įprastą įrankį – sinonimų skirstymą į tipus pagal kilmę (savakilmiai, svetimakilmiai ir įvairiakilmiai) ir sudėtį (vienžodžiai ir keliažodžiai terminai), taip pat skirstymą nominacijos (vadinamieji aspektiniai sinonimai) ir darybos (bendrašakniai ir nebendrašakniai terminai) požiūriais. Tokia metodologija sudaro galimybę apčiuopti ir apibūdinti platų terminų sinonimijos priežasčių spektrą, taigi ir siekti darbo tikslo – išnagrinėti makroekonomikos vadovėliuose vartojamos terminų sinonimijos pagrindines priežastis.

Trečiame skyriuje, kuriame išsamiai aptariami sinonimai pagal kilmę, daugiausia dėmesio skiriama tokiems terminų sinonimijos radimosi veiksniams kaip svetimų kalbų įtaka ir kalbos norminimas. Pastarajam veiksniai pavadinti autorė neretai vartoja sinonimą turintį terminą *kalbos (terminijos) tvarkyba* (kai kada jie sujungiami jungtuku, pvz., *kalbos ir terminijos tvarkyba* (64 p.) ar *kalbos bei terminijos tvarkyba* (113 p.), tiesa, kai kada vartojamas tik vienas žodis *terminijos*, pvz., 36, 115 p.). Ar toks įvairuojantis sąvokos įvardijimas yra pamatuotas? Ar nebūtų pakakę kurios nors vieno termino? Kadangi terminai norminami taikant iš esmės bendruosius kalbos tvarkybos principus (ypač leksikos sluoksniui taikomą grynumo principą, kuris aptariant terminų sinonimiją yra aktualiausias) ir kodifikavimo kriterijus, gal būtų pakakę *kalbos tvarkybos*?

Nagrinėjant įvairiakilmę sinonimiją, prie kurios priskiriamos 103 sinonimų eilutės sudaro beveik trečdalį visų sinonimijos atvejų, skiriamos dažnos ir retos sinonimijos atvejų grupės. Tiesa, ne visiškai aišku, kas laikoma dažna, o kas reta.

Koks kiekybinis rodiklis lemia priskyrimą vienai ar kitai grupei? Apie tai, kas laikoma retais atvejais, galima spręsti iš teiginių, kad „sinonimas pateikiamas vos viename kitame vadovėlyje“ (37 p.) arba „terminai, sinonimą turintys vos viename ar dviejuose vadovėliuose“ (ten pat), nors 58 p. tokiam skirstymui lyg ir prieštaraujama, nes teigiama, kad „spręsti iš termino pavartojimo 1–3 vadovėliuose apie jo sinonimiškumo polinkius būtų netikslu, todėl pateikiant duomenis tokie atvejai vertinti kaip pavieniai termino vartojimo atvejai“ (kartą užsimenama ir apie tokio skyrimo sąlygiškumą (40 p.)). Kitoje vietoje teigiama, kad „[i] retos ir dažnos sinonimijos atvejus įvairiakilmė sinonimija skirstyta pagal tai, ar termino sinonimai vadovėliuose paplitę“ (58 p.). Galima manyti, kad sinonimų dažnumo ir retumo skirtį kiek aiškiau nubrėžus, liktų mažiau erdvės tam tikroms abejonėms tiek dėl duomenų skirstymo tikslumo, tiek ir dėl jų interpretavimo.

Aptariant sinonimijos atvejus, nagrinėjant įvairius jų raiškos ir pateikimo tekstuose aspektus, minimi ir kabutėse vartojami žodžiai ar žodžių junginiai, pvz., „*pinigų įdėjimai*“ (49 p.) ar „*ištūmimo*“ *efektas* (52 p.). Nagrinėjant kabutėse vartojamus skolinius (pvz., „*šokas*“ 55 p.) remiamasi svetimžodžių tyrėjų prielaidomis, kad toks rašymas gali rodyti siekį žodį integruoti į tekstą ir (ar) norą atsiriboti nuo svetimžodžio, tačiau galima pasigesti studijos autorės įžvalgų, kaip derėtų vertinti kabutėse vartojamus lietuviškos kilmės žodžius. Ar jų įkabutinimas neparodo vadovėlio autoriaus (ir (ar) teksto redaktoriaus) netikrumo, abejonės dėl termino tinkamumo, tikslumo ir pan.? Ar tokie kabutėse rašomi tiek lietuviškos, tiek ir svetimos kilmės žodžiai ar jų junginiai gali būti laikomi įprastiniais terminų sinonimijos atvejais, kitaip sakant, ar jie gali būti prilyginami tikriesiems, be kabučių pateikiamiems terminams?

Analizuojant ir vertinant kitų kalbų įtaką kaip vieną iš terminų sinonimijos veiksnių, iškeliami ir gvildenami tokie aspektai kaip sinonimų radimasis dėl terminų vertimo (ypač iškalbingai šio aspekto įtaką rodo 73–74 p. nagrinėjami perkeltinės reikšmės terminų, kurie tiesiogiai išversti iš anglų kalbos, taip pat metaforinių terminų sinonimijos atvejai) ar dėl kitoje kalboje besireiškančios sinonimijos. Pagrindiniu makroekonomikos terminijos skolinimosi šaltiniu visiškai pagrįstai laikoma anglų kalba – tai rodo dėl angliškos šaknies skolinių vartojimo susidarę įvairiakilmės sinonimijos atvejai. Atskirai aptariami terminai *bumas*, *kliringas*, *barteris*, *lizingas*, *faktoringas* ir kt., nagrinėjami jų pateikties, lietuviškų atitikmenų paieškos ir kiti vartojimo ypatumai. Kartu su angliškos kilmės terminais aptariamas *forfetavimas*, nors jis „aiškinamas kaip kilęs iš prancūzų kalbos *a forfait*“ (69 p.), taip pat *importas* ir *eksportas*, kurie pripažįstami kaip „lotyniškos kilmės žodžiai, patekę per anglų kalbą“ (70 p.). Anglų kalba čia išties galėjo būti kalba tarpininkė, tačiau vadinti šiuos žodžius angliškos kilmės terminais neatrodo labai pagrįsta. Gal šią aptariamą grupę (*Kiti angliškos kilmės terminai*) reikėjo pavadinti preciziškiau? Kyla neaiškumų žvelgiant į 7-oje

lentelėje pateiktus duomenis ir juos interpretuojant. Tarkime, antroje skiltyje, kuri pavadinta *Lietuviškų terminų sinonimija*, teikiami terminai *valiutos kurso režimas / sistema*, kurių visi dėmenys yra tarptautiniai, taigi nelietuviškos kilmės žodžiai, tad lieka neaišku, kodėl jie aptariami kartu su lietuviškais terminais.

Ketvirtame skyriuje pateikiama nominacijos įvairavimo sąlygotų terminų sinonimijos atvejų analizė leidžia „paaiškinti, kodėl tarpusavyje konkuruoja du ar keli lietuviškos kilmės terminai arba du ar keli skoliniai“ (76 p.). Makroekonomikos vadovėliuose užfiksuoti nominacijos ir raiškos svyravimai pagrįstai siejami su terminų formavimusi, nenusistovėjimu, siekiu įvardijant išskirti skirtingus požymius, rėmimusi nevienodais šaltiniais, klasifikavimo skirtumais ir kitais terminų sinonimijos veiksniais. Į terminų įvairavimą žvelgiama plačiai – ne tik konkretaus teksto, bet ir tarptekstiniu lygmeniu – tai leidžia apibrėpti dar daugiau aspektų ir pateikti detalių tinkamiausio termino paieškų, kurias skatina funkcinis tikslingumas, nevienodas sąvokos konceptualizavimas ir kiti motyvai, paveikslą. Skyriaus pabaigoje užsimenama apie atvejus, „kai viena sąvoka aiškinama kita, ir abi vadovėlių autorių įvardijamos kaip sinonimai“ (89 p.). Pateikiamas vienas tokio tipo pavyzdys – sąvoka *visuminės pajamos* vartojama kaip *bendrojo nacionalinio produkto* sinonimas. Daugiau atvejų nepateikiama, motyvuojant tuo, kad laikomasi lietuvių terminologijoje paplitusios sampratos sąvokų sinonimiją skirti nuo terminų sinonimijos, tačiau čia pat teigiama, kad užsienio terminologijoje sąvokų sinonimija taip pat yra tiriamasis objektas, tad tiek studijos autorės įžvalgos dėl galimo tyrimo lauko minėtu aspektu išplėtimo tikslingumo (ar netikslingumo), tiek kiti vadovėliuose pasitaikę sąvokų sinonimijos pavyzdžiai galėtų būti pravartūs teoriniu ir praktiniu aspektais, atskleistų autorės požiūrį į tokių tyrimų lietuvių terminologijoje tikslingumą ar perspektyvumą.

Penktame skyriuje nagrinėjami bendrašakniai sinonimai ir jų vartoseną lemiančios žodžių darybos išgalės ir jų priežastys. Skyriaus pradžioje aptariami bendrašaknių sinonimų traktavimo lietuvių ir užsienio terminologijos darbuose skirtumai – užsienio terminologijoje toks sinonimų tipas paprastai neskiriamas (tą pačią sąvoką pavadinantys bendrašakniai terminai laikomi terminologinio varijavimo atvejais), o lietuvių terminologijoje bendrašaknių sinonimų sąvoka vis labiau įsitvirtina (minimi A. Umbraso, A. Mitkevičienės ir šios studijos autorės darbai), nes sinonimų skirstymas į bendrašaknius ir nebendrašaknius, be kita ko, leidžia juos patogiau analizuoti ir sisteminti, taip pat išryškinti terminų sinonimijos sąsajas su žodžių darybos išgalėmis, kurios laikomos viena iš sinonimijos priežasčių. Toliau bendrašaknių terminų sinonimijos makroekonomikos vadovėliuose atvejai aptariami detaliau. Kaip buvo galima tikėtis, daugiausia pasitaikė sinonimų porų, kurias sudaro priesagos *-inis* vediniu ir kilmininku reiškiami sudėtinio termino priklausomieji dėmenys (pvz., *finansinis tarpininkas* ir *finansų tarpininkas*). Tokių atvejų paplitimo priežastys – „ne tik kalbos turima

galimybė darytis terminus su priesagos *-inis* vediniais, bet ir tokius terminus su kilmininkinį dėmenį turinčiais terminais siejantis reikšmės panašumas ar reikšmės skirtumų neaiškumas“ (95 p.). Kitus bendrašaknės sinonimijos atvejus makroekonomikos vadovėliuose lemia formų tarpusavio pakeičiamumas, kitų kalbų įtaka, savos kilmės atitikmenų paieškos. Atskirai aptariama nevienodą dėmenų skaičių turinčių terminų sinonimų grupė (pvz., *senjoražo pajamos* ir *senjoražas*, *akseleracijos teorija* ir *akceleratorius*) leidžia iškelti tokias jų vartojimo priežastis kaip kartojimosi vengimas ir (ar) trumpinimo siekis, kuris siejamas su trumpumo, vieno iš bendrųjų terminologijos principų, taikymu (autorės pastebėjimu, tokio tipo įvairavimas „ypač būdingas pagrindinių ekonomikos teorijos kryptių, srovių ir mokyklų pavadinimams“ (100 p.), pvz., *keinsizmas* / *Keinso ekonominė teorija* / *keinsistinė teorija*), tačiau pasitaiko ir priešingų atvejų, kai „apibrėžiamas trumpasis terminas, o tekstuose pavartojamas ilgesnis“ (ten pat) – tai argumentuojama aiškumo siekiu.

Ypač vertingas šeštas studijos skyrius, kuriame nagrinėjami reikšmingi, bet lietuvių terminologijoje dar gana mažai (į juos daugiau dėmesio kreipiamą A. Mitkevičienės darbuose) tyrinėti tam tikro stiliaus sąlygojamo terminų pasirinkimo ir funkcinės sklaidos aspektai, kurie iškelia komunikacinės situacijos skirtumų, taikymosi prie adresato ir įvairių kitų stiliaus veiksnių svarbą vartojant vienokius ar kitokius terminus, padeda atskleisti naujus ar išryškinti žinomus terminų sinonimijos ypatumus. Tiesa, skaitytojus gali kiek sutrikdyti poskyrių pavadinimuose vartojama trumpoji termino forma *veiksny*s (vietoje *stiliaus veiksny*s). Antai 6.2 poskyrio pavadinimas „Veiksnių raiška makroekonomikos vadovėliuose“ tarsi orientuotų į sintaksinį aspektą – veiksnio kaip pagrindinės sakinio dalies raišką, tačiau poskyrio turinys skiriamas adresato ir kitiems stiliaus veiksnių reiškinio būdams analizuoti, sinonimų įtraukimui į tekstą aptarti. Apie tam tikras sinonimijos priežastis sprendžiama ir iš makroekonomikos vadovėliuose taikytų sinonimų žymėjimo būdų (pateikimo skliaustuose arba metakalbinio komentaro *arba, kitaip, vadinamas* ir kt. įterpimo) – pirmuoju atveju galima kalbėti apie „svyravimus, susijusius su skolinio keitimu ar termino nenusistovėjimu“ (108 p.), o antrasis žymėjimo būdas daugiausia siejamas „su adresatu, leidinio pobūdžiu, kitaip tariant, funkcinio stiliaus veiksnium: mokomojo pobūdžio leidiniuose siekiama išaiškinti pagrindines makroekonomikos sąvokas, o vartojami alternatyvūs sąvokų pavadinimai leidžia atskleisti įvairius sąvokų aspektus“ (109 p.).

Tyrimą apibendrina taiklios, tiksliai suformuluotos išvados, iš kurių ne tik matyti tyrimo rezultatai, bet ir makroekonomikos terminijos vartojimo polinkiai ir tam tikri raidos pokyčiai. Apgalvotai pasirinkti ir sumaniai taikyti tyrimo įrankiai leido nustatyti ir aptarti tiriamosios srities terminų sinonimijos priežastis – analizuojant sinonimų tipus ir opozicijas išryškėjo kitų kalbų įtakos ir kalbos tvarkybos veiksnys, o kitų kalbų įtaką atskleidė įvairiakilmės sinonimijos

tyrimas, kuris, be kita ko, leido padaryti išvadą, kad alternatyvių tos pačios sąvokos pavadinimų skirtumų galėjo rasti dėl nevienodo klasifikavimo ir nevienodo sąvokos įvardijimo. Bendrašaknės sinonimijos paplitimo pagrindinės priežastys – žodžių darybos išgalės, semantikos skirtumai, pakeičiamumo galimybės, o tam tikrais atvejais, kai greta trumpesnio pavartojamas ilgesnis terminas, – aiškumo, sistemiškumo siekis.

Autorės teorinį pasirengimą ir įsigilinimą į tyrimo kontekstą rodo studijos pabaigoje pateikiamas įspūdingas literatūros sąrašas. Tiesa, tas sąrašas būtų dar ilgesnis, jei į jį būtų įtraukti visi studijoje minimi darbai. Vienas tokių – Johno M. Keyneso veikalas *Bendroji užimtumo, palūkanų ir pinigų teorija* (1936), kuriuo remiamasi 5, 100 p. ir kitose vietose. Panašiai pasakytina ir apie Adamo Smitho knygą *Tautų turtų prigimties ir priežasčių tyrinėjimas* (pirmą kartą išleista 1776 m.). Kiek galima suprasti, abi šios knygos lietuvių kalba nebuvo išleistos, tad mokslo studijos skaitytojams būtų buvusios labai pravartios šių leidinių bibliografinės nuorodos anglų kalba.

Nepaisant čia išsakytų pastabų, Ramunės Vaskelaitės mokslo studija *Makroekonomikos terminija: sinonimijos priežastys* palieka solidaus, išsamaus ir kokybiško mokslo darbo, kuris svariai papildo lietuvių terminologijos darbų, skirtų įvairių sričių terminų tyrimams, aruodą, įspūdį. Ši mokslo studija gali būti reikšminga ne tik dėl įdėmių makroekonomikos terminų analizės, bet ir dėl kai kurių bendrųjų terminologijos aspektų, kurie aptariami užsienio terminologų darbuose, bet iki šiol nebuvo atidžiau nagrinėti lietuvių terminologijoje, aktualizavimo, pavyzdžiui, terminų sinonimijai įtakos turinčių kognityvinių, diskursinių ar funkcinų priežasčių iškėlimo. Lieka tikėtis, kad šioje mokslo studijoje pateiktos teorinės išvalgos ir tyrimo rezultatai ne tik taps paskata jos autorei imtis naujų terminologijos tyrimų, apie kurių tematiką užuominų pateikiama šioje studijoje, bet ir sulauks deramo terminologų ir kitų sričių kalbotyrininkų dėmesio ir refleksijos, duos peno analizuojant ir vertinant įvairius terminijos ir kitų kalbos reiškinių aspektus.

Įteikta 2023 m. spalio 23 d.

VIDAS VALSKYS

Lietuvos kariuomenės Mokymo ir doktrinų valdybos vadovybės štabo

Doktrinų skyrius

Šilo g. 5A, LT-10322 Vilnius, Lietuva

vidasval@gmail.com

Valstybinė lietuvių kalbos komisija

Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, Lietuva

vidasval@gmail.com